هو المستوی علی عرش یفعل ما یشآء

شهد اللّه انّه لا اله الّا هو له العظمة و الاقتدار و القدرة و الاختیار یفعل ما یشآء بسلطانه و یحکم ما یرید بامره انّه هو محمود فی فعله و مطاع فی حکمه لا یسئل عمّا یفعل و هو الفرد الواحد المقتدر العزیز العلّام شهد اللّه انّه لا اله الّا هو و الّذی اتی من افق الاقتدار انّه هو السّرّ المکنون و الرّمز المخزون و هو الّذی به ظهرت سلطنة اللّه و عزّه و عظمة اللّه و امره و به لاحت حجّة اللّه و برهانه و کتاب اللّه و اسراره لو لاه ما ماج بحر الجود و ما تحقّق حکم الوجود و ما غرّدت عنادل البیان علی الاغصان و ما ثبت امر الغیب بین الادیان به نزلت کتب اللّه من قبل و من بعد و ارسل رسله و سبقت رحمته و نزلت آیاته و ظهرت بیّناته و شهدت السن الملأ الاعلی و الجنّة العلیا و قالت یا ملأ الارض و السّمآء تاللّه قد اتی من کان غائباً فی ازل الآزال تعالوا تعالوا هلّلوا کبّروا و بشّروا بما سرت نسمة العنایة و الالطاف من شطر اللّه مالک المبدء و المئاب

اذا ارتفع حفیف سدرة المنتهی نادت و قالت الحمد للّه الّذی جعل الاقتران باباً لظهور مظاهر اسمه الرّحمن و به تزیّنت مدائن الذّکر و البیان انّه هو سرّ البقآء و مستسرّ الامضآء بعد القضآء لاهل الامکان و به جری سلسبیل الحیوان لاصحاب الایقان و الحمد للّه الّذی جعل التّزویج ترویجاً لامره بین العباد و اعلاناً لکلمته فی البلاد و به اشرق نیّر الظّهور من افق السّمآء و ظهر الهیکل المستور عن خلف ملکوت الاسمآء و نادی الرّوح الامین من الشّطر الایمن من الفردوس الاعلی هذا یوم فیه امر سلطان الادیان بما ابتسم ثغر الوجود من الغیب و الشّهود و الحمد للّه الّذی جعل النّکاح کنز الفلاح و مطلع النّجاح و به ظهر فیضه الاعظم و فضله الاقوم الاکمل الاتمّ و رفع مقامه الی ان خطب بنفسه علی عرش عطآئه بذلک ماج بحر السّرور امام الظّهور الّذی به نطقت الاشیآء و نادی الفردوس الاعلی الملک للّه ربّنا ربّ الارض و السّمآء

یا اهل البهآء ابشروا فی هذا الیوم ثمّ اقرئوا ما نزل من قلمی الاعلی من آیات الفرح و الابتهاج انّها تجذبکم الی مقام لا تحزنکم حوادث الدّنیا و لا دخان السّمآء و لا ما فی ناسوت الانشآء کذلک اشرق نیّر الحکم من افق سمآء ارادة اللّه فاطر السّمآء و مالک الاسمآء طوبی لمن وجد ما تضوّع الیوم من بیان اللّه مولی الآخرة و الاولی و سمع ما نطق لسان الوحی فی اعلی المقام انّه هو ربّ الانام و مالک یوم القیام

لک الحمد یا الهی و لک الثّنآء یا الهی و لک البهآء یا الهی و لک العظمة یا الهی و لک الکرم یا مقصود الامم و لک الجود یا مالک الوجود و لک الفضل یا مظهر العدل و لک العطآء یا مولی الوری و لک العنایة یا معبود البریّة بما جعلت الاقتران سبباً لاتّحاد خلقک و اعلآء کلمتک بین عبادک و به الّفت بین القلوب و اظهرت مظاهر اسمک المحبوب و به ظهرت الاسرار المستورة خلف قاف قدرتک و اشرقت الارض و السّمآء بنور عنایتک ای ربّ اسئلک بنیّر برهانک الّذی اشرق من افق سمآء سجنک بان تؤیّد اولیآئک علی الاتّحاد و الاتّفاق لیستضیئ بهما آفاق مملکتک انّک انت المقتدر الّذی لا تعجزک شؤنات خلقک و لا تخوّفک ضوضآء عبادک لا اله الّا انت القویّ الغالب القدیر و لک الشّکر یا مقصود العارفین و لک الحمد یا ایّها المذکور فی افئدة المخلصین و لک البهآء یا بهآء العالمین بما وهبت ورقة من اوراق سدرتک الّتی سمّیت باللّقآء فی ملکوت الاسمآء الی غصنک الاکبر و جعلتها مخصوصة لخدمته فی هذا الیوم الّذی فیه تجلّیت علی البشر باسمک یا مالک القدر اسئلک اللّهمّ یا الهی باسمک الّذی به نوّرت البلاد و الّفت بین افئدة العباد بان تألّف بینهما ثمّ انزل علیهما برکات سمآئک ثمّ اظهر من الارض نعمک و آلآئک انّک انت الکریم ذو الفضل العظیم لا اله الا انت المقتدر الباذل الغفور الرّحیم

این سند از کتابخانهٔ مراجع بهائی دانلود شده است. شما مجاز هستید از متن آن با توجّه به مقرّرات مندرج در سایت www.bahai.org/fa/legal استفاده نمائید.

آخرین ویراستاری: ۳ مارس ۲۰۲۳، ساعت ۱:۰۰ بعد از ظهر